

• قَالَ فَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۲۱﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ
 گفت پس چیست کارتان ای فرستادگان ﴿۲۱﴾ گفتند همانا ما فرستاده شده ایم به سوی گروهی که
 تَجْرِمِينَ ﴿۲۲﴾ لِيُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جِبَارَةٌ مِنْ طِينٍ ﴿۲۳﴾ مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ
 برهنگارند ﴿۲۲﴾ تا بفرستیم بر آنان سنگهایی را از گل ﴿۲۳﴾ نشانه گذاری شده نزد پروردگار
 لِلْمُتَرَفِّعِينَ ﴿۲۴﴾ فَأَخْرَجْنَا مِنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۵﴾ فَاوْحَيْنَا
 برای اسرافکاران ﴿۲۴﴾ پس بیرون بردیم کسانی که بودند در آن سرزمین از مؤمنان ﴿۲۵﴾ پس نیافتیم
 فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۲۶﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
 در آنجا جز یک خانه از مسلمانان ﴿۲۶﴾ و برجای نهادیم آنجا نشانه ای را برای آنان که می ترسند
 الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۲۷﴾ وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِأَدْلَى
 از عذاب دردناک ﴿۲۷﴾ و در ائصال موسی نیز شعله ای است آنگاه که فرستادیم او را به سوی فرعون با ادلیلی
 مُبِينٍ ﴿۲۸﴾ فَقَوْلَىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ يَجْنُونَ ﴿۲۹﴾ فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ
 روشن ﴿۲۸﴾ پس رویگردان شد با تمام نیروی خود و گفت این جادوگر یا دیوچه است ﴿۲۹﴾ پس گرفتیم او را و لشکرش را
 فَتَبَدَّدَتْهُمْ فِي الْآلَمِ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۳۰﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
 پس شکستیم ایشان را در دنیا درحالی که او ترخیز سرزده بود ﴿۳۰﴾ و در ائصال عادی نیز شعله ای است آنگاه که فرستادیم بر آنها آن باد
 الْعَقِيمَ ﴿۳۱﴾ مَا نَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ ﴿۳۲﴾
 برای استنکاف ﴿۳۱﴾ برجای نمی گذشت هیچ چیزی را که می وزید بر آن مگر که می گردید آن را مانند استخوان پوسیده ﴿۳۲﴾
 وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۳۳﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
 و در ائصال ثمود، آنکه که گفته شد به آنان بهره گیرید تا مدتی ﴿۳۳﴾ پس سرپیچی کردند از فرمان پروردگار خود
 فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۳۴﴾ فَمَا أَسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ
 پس فراگرفت ایشان را آن صاعقه درحالی که خود می نگریستند ﴿۳۴﴾ آنگاه نتوانستند برخیزند
 وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِينَ ﴿۳۵﴾ وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنْهُمْ كَانُوا قَوْمًا
 و یاری دفاع نداشتند ﴿۳۵﴾ و املاک سلیمان قوم نوح را پیش از این همانا آنان بودند گروهی
 فَتَافِقِينَ ﴿۳۶﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿۳۷﴾ وَالْأَرْضَ
 فاسق ﴿۳۶﴾ و آسمان را آفریدیم با قدرت و همانا ما گسترده ایم آن را ﴿۳۷﴾ و زمین را
 فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿۳۸﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
 فرش کردیم آن را پس لیکن گستراننده ایم ﴿۳۸﴾ و از هر چیزی آفریدیم نر و ماده ای را
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۳۹﴾ فَاقْرَأُوا إِلَى اللَّهِ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۴۰﴾
 باشد که شما پندپذیر شوید ﴿۳۹﴾ پس بگردید به سوی الله همانا من برای شما از جانب او بیم دهنده ای آشکارم ﴿۴۰﴾
 وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۴۱﴾
 قرار تمجید یا الله الهی دیگر را همانا من برای شما از جانب او بیم دهنده ای آشکارم ﴿۴۱﴾

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ

این چنین نیامده است به سوی کسی که پیش از ایشان بودند هیچ پیامبری مگر اینکه گفتند جادوگر یا دیوانه است

﴿١﴾ أَنْتَوَصَّوْا بِهِمْ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوتٌ ﴿٢﴾ قَوْلٌ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ

﴿١﴾ ای پادشاهان و امیران! ای شما! ای آنکه از ایشان گروهی سرکشند ﴿٢﴾ پس روی بگردان از ایشان پس بپسندید

بِمَلُومٍ ﴿٣﴾ وَذَكَرْهُمْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ نُنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤﴾ وَمَا

مورد سرزنش ﴿٣﴾ و بپند دادم زیرا ﴿٤﴾ سود می دهیم مؤمنان را و

خَلَقْتُ الْإِنْسَ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ

نیافریدم جن و انس را مگر برای آنکه بپرستند مرا ﴿٥﴾ نمی خواهم از آنان هیچ روزی ای را

وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ ﴿٦﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

و نمی خواهم که مرا اطاعت دهند ﴿٦﴾ همانا الله همان روزی دهنده توانمند استوار است

﴿٧﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ

﴿٧﴾ پس همانا بر آنان که ستم کردند سهمی از عذاب است مانند سهم بارگشتن از این روی آن و البته شتاب از من نخواهد

﴿٨﴾ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٩﴾

﴿٨﴾ پس وای بر کسانی که کفر ورزیدند از آن روزشان که وعده داده می شوند ﴿٩﴾

سورة الطور

۵۲۱
۳۹

۵۲۲
۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكَتَبَ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍ مَنشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْيَتِ

و سگند به کوه طور ﴿١﴾ و کتاب نوشته شده ﴿٢﴾ در ورقی برگشاده ﴿٣﴾ و به این خانه

الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّعْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ

آباد کنه ﴿٤﴾ و سگند به این سقف برافراشته ﴿٥﴾ و به دریای برافروخته ﴿٦﴾ که

عَذَابُ رَبِّكَ لَوْفِعَ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ

عذاب پروردگار تو واقع شدنی است ﴿٧﴾ نیست بر آن چیزی بازدارنده ای ﴿٨﴾ روزی که بلرزد آسمان

مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ قَوْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

لرزیدنی ﴿٩﴾ و روان گردد کوهها روان شدنی ﴿١٠﴾ پس وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَدْعُوتُ إِنْ تَارَ

﴿١١﴾ آنان که خود در سیوده گویی به بازی سرگرم اند ﴿١٢﴾ روزی که رانده می شوند به سوی آتش

جَهَنَّمَ دَعَا ﴿١٣﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

موزخ و اندن به سختی ﴿١٣﴾ این همان آتشی است که شما آن را تکذیب می کردید ﴿١٤﴾

أَفَيْسَرَ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ أَصَلَوْهَا فَأَصْبَرُوا
یا سحر است این یا شما نمی بینید

أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْرُونَ ﴿١٦﴾ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾
یا شکیبایی نکنید یکسان است بر شما جز این نیست که پاداش داده می شود به آنچه که می کردید

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَيَكْبِهِينَ بِمَا ءَاتَاهُمُ الرَّحْمَنُ
همانا پر عزیز کلان در باغ هایی و نعمتی پایدار هستند در حالی که شاکمندان به آنچه که داده است به ایشان

وَوَقْنَهُمْ ﴿١٨﴾ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
و نگه داشتند ایشان را و نیکو داشتند ایشان را عذاب دوزخ بخورید و بنوشید گوارا به پاداش آنچه

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَكِبِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
می کردید نیکه زنان بر تخت هایی کنار هم چیده شده و جهت گردانیم ایشان را

بِحُورٍ عِینٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنْبَتْنَاهُمْ دُرِّیْنَهُمْ بِإِیمَنِ الْحَقِّ
باسمه چشمی درخشان و کسانی که ایمان آورده اند و پیروی کرده اند ایشان را فروزندگان در ایمان بیوست کنیم

دُرِّیْنَهُمْ وَمَا أَنْتُمْ مِنْ شَيْءٍ كُلِّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ
به ایشان فروزندگان شان را و هیچ نگاهی از ایشان را پاداش اعطاشان چیزی را هر کسی به آنچه کسب نموده

رَهَبٍ ﴿٢١﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفُكْهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَشْرَبُونَ
در گویاست و مدام می کشیم ایشان را با هر نوع میوه و گوشتی از هر آنچه دلخواهشان باشد دست یکدیگر می گیرند

فِيهَا كَأْسٌ لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيَةٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ قُلَمَانٌ
آنجا پیاله شرابی که نه بیهوده گویی باشد در آن و نه گشامی و می گردند بر گردنشان نوجوانانی

لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُزُلُوٌ مَّكُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
برای ایشان گویی که آنها مروارید نهفته در دست اند و روی می کنند به یکدیگر از هم می پرسند

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٥﴾ فَمَنْ أَهْلُ
گویند همانا ما بودیم پیش از این در میان کسان خود ترسان پس منت نهاد

عَلَيْنَا وَوَقْنَا عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٢٦﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
بر ما و نگه داشت ما را از عذاب سوزان همانا ما پیش از این

نَدْعُوهُ ﴿٢٧﴾ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
می خواندیم او را به درستی که اوست آن نیکوکار مهربان پس یاد ده ای محمد که نیستی تو به فضل

رَبِّكَ ﴿٢٩﴾ يَكَاهِنُ وَلَا يَجْنُونَ ﴿٣٠﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّرٰیصٌ بِإِیءِ رَبِّ
پروردگارت نه کاهن و نه دیوانه می گویند شاعری است که انتظار می کشیم برای تو رویداد

الْمُنُونِ ﴿٣١﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْتَبِصِينَ ﴿٣٢﴾
مردگ را بگو انتظار بريد که بی گمان من نیز با شما منتظرانم

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَقَهُمْ بَهْدًا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ ﴿٣١﴾ أَمْ يَقُولُونَ فَقَوْلُهُمْ
ایا فرمان می دهد آنان را خردهای شان به این اکارا یا آنان گروهی سرکشی اند ﴿٣١﴾ ای می گویند که خود ان را بر یافته است

بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٢﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
نه بلکه ایشان ایمان نمی آورند ﴿٣٢﴾ پس بیاورند سخنی مانند این را اگر راست می گویند

﴿٣٣﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أُفْرِدُوا
﴿٣٣﴾ ای آفریده شده اند از هیچ یا خود ایشان آفرینندگان اند ﴿٣٤﴾ ای آفریده اند

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَلْ لَا يُفْقِنُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ
آسمان ها و زمین را؟ بلكه یقین نمی دارند ﴿٣٥﴾ ای نزد ایشان است خزانه های

رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُضْطَرُّونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَعِیْنُونَ فِيهِ فَلْيَأْتُوا
پروردگار تو یا آنان چیره بندگان اند ﴿٣٦﴾ ای برای ایشان نردبانی است که کوش فرارند در بالا رفتن از ان پس باید بیورند

مُسْتَعِیْنُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٨﴾
شنونده آنان دلیلی آشکارا ﴿٣٧﴾ ای برای اوست دختران برای شماست پسران ﴿٣٨﴾

أَمْ تَنْظُرُهُمْ كُنُوزًا فَهُمْ مِنْ قَفَرٍ مَقْلُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ عَنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ
ای در غیبت می کنی از آنان مژدی را که آنها از غفلت ان گرفتارند ﴿٣٩﴾ ای نزد آنان علم غیب است که آنان

يَكْذِبُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٤١﴾
می نویسند ﴿٤٠﴾ ای می خواهند نیرنگی را پس آنان که کفر ورزیدند همان فریب خوردگان اند ﴿٤١﴾

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
ای برای آنهاست الهی جز الله پاک است الله از آنچه شریک الو می سازند ﴿٤٢﴾ و اگر ببینند باره ای

مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٣﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا
از آسمان را که فرو می افتد گویند ابری است مرکوم ﴿٤٣﴾ پس بگذار ایشان را تا آنکه ملاقات کنند

يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٤﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
آن روز خود را که در آن نابود شوند ﴿٤٤﴾ روزی که دفع نکند از ایشان نیرنگشان چیزی را

وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِنْ
و نه ایشان یاری شوند ﴿٤٥﴾ و همانا برای کسانی که ستم کردند عذابی است جز این ولیکن

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ وَأَصْبَرَ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
بیشترشان نمی دانند ﴿٤٦﴾ و شکیا باش در برابر حکم پروردگار تو به درستی که تو زیر نظر مایی و تسبیح گوی

بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٧﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُودِ ﴿٤٨﴾
با ستایش پروردگار خود هنگامی که برمی خیزی ﴿٤٧﴾ و وقتی از شب به پاکی یاد کن او را و هنگام پشت گردانیدن سترگان ﴿٤٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ
 سوگند به ستاره هنگامی که فرو شود ۱ گمراه نشده است همدم شما ۲ و بیراهه نرفته ۱ و سخن نمی گوید
 عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵
 از روی هوس ۳ نیست گفتارش مگر وحی که به او وحی می شود ۴ آموخته است او را ۵ آن افرشته اسبیل تیرسد ۵
 ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝۶ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۷ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝۸
 توانمندی که راست بایستاد ۶ در حالی که او به کثرت بلند آسمان بود ۷ سپس نزدیک شد و فرود آمد ۸
 فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۹ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝۱۰
 پس بود اسافت میانشان مقدار دو کمان یا نزدیک تر از آن ۹ پس وحی فرستاد به سوی بنده اش آنچه را وحی کرد ۱۰
 مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝۱۱ أَتَتَّبِعُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝۱۲ وَلَقَدْ رَمَاهُ
 دروغ نگفت دل ایسترا آنچه را دید ۱۱ آیا پیغمبر می کنید با او در آنچه دیده است ۱۲ و به تحقیق دیده بود
 نَزْلَهُ أُخْرَىٰ ۝۱۳ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝۱۴ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝۱۵
 افرشته را یک بار دیگر از حال فرود آمدن ۱۳ نزد ستاره منتهی جایی در آسمانهاست ۱۴ که نزدیک است جایگاه بهشت ۱۵
 إِذْ يَخْتَوِي السِّدْرَةَ مَا يَخْتَوِي ۝۱۶ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝۱۷ لَقَدْ رَأَىٰ
 آنگاه که پوشفته بود ستاره را آنچه پوشفته بود ۱۶ منحرف نشد چشم ایسترا و از حد نگذاشت ۱۷ به تحقیق دید
 مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكَرِيمِ ۝۱۸ أَفَرَأَيْتُمْ اللَّاتِ وَالْعُزَّىٰ ۝۱۹ وَمَنْوَةَ
 برخی از نشانه های بزرگ پروردگار خود را ۱۸ پس آیا دیده اید لات و عزی را ۱۹ و منات
 الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۝۲۰ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝۲۱ تِلْكَ إِذْ أُنْفِثَتْ
 سومین آنها را ۲۰ آیا برای شما پس و برای او دختر است ۲۱ این (قسم) آنگاه تقسیم
 ضَبْرَتِ ۝۲۲ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَمَا نَزَّلُكُمْ
 پنداشتند آنرا ۲۲ نیستند اینها مگر نام های چند که نام نهاده اید آنها را شما و پندران شما نازل نکرده است
 اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلُطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
 الله درباره آنها هیچ دلیلی را پیروی نمی کنند مگر گمان را و آنچه را که دلخواهشان است
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ۝۲۳ أَمْ لِلْإِنسَانِ مَا تَشَاءُ ۝۲۴
 و به تحقیق آمد برای ایشان از پروردگارشان هدایت ۲۳ آیا برای انسان است آنچه را که از او کند امر کرد ۲۴ پس از الله است
 الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝۲۵ وَكَرَّمَكَ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُفْقِ
 آخرت و دنیا ۲۵ و چه ببار فرشتگانی که در آسمان ها هستند که هیچ سودی نمی بخشند
 شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۝۲۶
 شفاعتشان چیزی را مگر پس از آنکه اجازه دهد الله برای هر کسی که بخواهد و بپسندد ۲۶

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْئُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْيَةً ۚ أَلَمْ يَأْتِ

به تحقیق آنان که ایمان نمی آورند به آخرت هر آینه می نامند فرشتگان را به نام دختران

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتْلُوهُنَّ إِلَّا الظَّنُّ وَإِنْ الظَّنُّ لَا يُغْنِي مِنَ

و نیست برایشان به این اطوار هیچ علمی بیروی نمی کنند مگر گمان و همانا گمان کفایت نمی کند از

الْحَقِّ شَيْئًا ۚ (۲۸) فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ

حق هیچ چیزی را (۲۸) پس روی بگردان از کسی که روگردانیده است از یاد ما و نخواسته مگر زندگانی

الدُّنْيَا ۚ (۲۹) ذَلِكَ مَبْلَغُهُم مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ

دنیا را (۲۹) این است نهایت آگاهی آنها همانا که پروردگار تو او داناست به کسی که گمراه شده است از

سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى (۳۰) وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

راه او و او داناست به کسی که راه یافته است (۳۰) و برای الله است آنچه در آسمان ها و آنچه

فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا

در زمین است تا کیفر دهد آنان را که بدی کرده اند به سبب آنچه کرده اند و پاداش دهد آنان را که نیکویی کردند

بِالْحَسَنَى (۳۱) الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ

به نیکوترین پاداش (۳۱) آنانند که پرهیز می کنند از گناهان بزرگ و از کارهای سیار است جز گناهان کوچک

إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ

همانا پروردگار تو گسترده آمرزش است او داناست به اجداد شما آنگاه که پدید آورد شما را از زمین

وَإِذْ أَنْتُمْ أَحْنَاءُ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ

و وقتی که شما جنین بودید در شکم های مادران خود پس به پاکی مستناید خودتان را او داناست

بِمَنْ أَتَقَى (۳۲) أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى (۳۳) وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى

به آن که پرهیزگارتراست (۳۲) آیا دیدی کسی را که روی گردانید (۳۳) و بخش نمود اندکی و دست یزدانست

(۳۴) أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَى (۳۵) أَمْ لَمْ يُبْنِ بِمَا فِي صُحُفٍ

(۳۴) آیا نزد اوست علم غیب پس او می بیند (۳۵) یا خبردار نشده به آنچه در صحیفه های

مُوسَى (۳۶) وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى (۳۷) أَلَا نُزِّلُ وَازِرَةً وَزَرَ نُفَرَى

موسی (۳۶) و ابراهیم است همان کسی که وفا کرد به پیمانش (۳۷) که بر نمی دارد هیچ برادرشده ای بار شخص دیگری را

(۳۸) وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى (۳۹) وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ

(۳۸) و اینکه نیست چیزی برای انسان مگر آنچه را که تلاش نموده است (۳۹) و اینکه تلاش او به زودی

يُرَى (۴۰) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوَّلَ (۴۱) وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى

دیده می شود (۴۰) آنگاه پاداش داده می شود به پاداش کامل تر (۴۱) و اینکه به سوی پروردگار است پایل آخر

(۴۲) وَأَنْتَ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى (۴۳) وَأَنْتَ هُوَ آمَاتٌ وَنَحَا (۴۴)

(۴۲) و اینکه اوست که می خنداند و می گریاند (۴۳) و اینکه اوست که می میراند و زنده می گرداند (۴۴)

وَأَنَّهُ ۝ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝۱۵ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۝۱۶ وَأَنَّهُ ۝ عَلِيمُ الْغُثَاثِ ۝۱۷ وَأَنَّهُ ۝ هُوَ أَغْفِرُ وَأَقْبِرُ ۝۱۸ وَأَنَّهُ ۝ هُوَ رَبُّ السَّعَرِ ۝۱۹ وَأَنَّهُ ۝ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝۲۰ وَثَمُودًا ۝۲۱ فَمَا أَقْبَىٰ ۝۲۲ وَفِی مِثْقَلِ ذَرَّةٍ مِّنْ نَّجْمٍ ۝۲۳ مِّنْ قَبْلِ أَن يَبَیِّنَ سِحْرَ حَمَلٍ ۝۲۴ وَأَنَّهُ ۝ یَسْمَعُ السَّمْیَانَ وَخِیْرَتَ الْأَنْجَارِ ۝۲۵ وَشَهْرَهُذَا الْمَوْئِدِ ۝۲۶ وَأَنَّهُ ۝ یَعْلَمُ الْغُیُوبَ ۝۲۷ وَأَنَّهُ ۝ یَعْلَمُ مَا عَشَوْا ۝۲۸ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ ۝۲۹ نَسْتَعَارِ ۝۳۰ فَرَوَاهُ ۝۳۱ یَسْأَلُونَكَ عَنِ الْبُرُوجِ ۝۳۲ قُلْ یَسْأَلُهَا رَبِّی ۝۳۳ فَمَا أَقْبَىٰ ۝۳۴ وَفِی مِثْقَلِ ذَرَّةٍ مِّنْ نَّذْرٍ ۝۳۵ الْأُولَىٰ ۝۳۶ أَزِفَتْ ۝۳۷ الْآزِفَةُ ۝۳۸ لَنِیْسَ لَهَا ۝۳۹ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۝۴۰ كَاشِفَةُ ۝۴۱ أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ ۝۴۲ تَعْجَبُونَ ۝۴۳ وَتَحْسَبُونَ ۝۴۴ جَزَاءَ اللَّهِ ۝۴۵ حِجَابًا ۝۴۶ لِّعِبَادِهِ ۝۴۷ فَسَبِّحُوا لِلَّهِ ۝۴۸ فَتَسْمَعُونَ ۝۴۹ وَأَنْتُمْ ۝۵۰ سَعِدُونَ ۝۵۱ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ ۝۵۲ وَاعْبُدُوا ۝۵۳ وَتَسْمَعُونَ ۝۵۴ وَتَسْمَعُونَ ۝۵۵ وَتَسْمَعُونَ ۝۵۶ وَتَسْمَعُونَ ۝۵۷ وَتَسْمَعُونَ ۝۵۸ وَتَسْمَعُونَ ۝۵۹ وَتَسْمَعُونَ ۝۶۰ وَتَسْمَعُونَ ۝۶۱ وَتَسْمَعُونَ ۝۶۲ وَتَسْمَعُونَ ۝۶۳ وَتَسْمَعُونَ ۝۶۴ وَتَسْمَعُونَ ۝۶۵ وَتَسْمَعُونَ ۝۶۶ وَتَسْمَعُونَ ۝۶۷ وَتَسْمَعُونَ ۝۶۸ وَتَسْمَعُونَ ۝۶۹ وَتَسْمَعُونَ ۝۷۰ وَتَسْمَعُونَ ۝۷۱ وَتَسْمَعُونَ ۝۷۲ وَتَسْمَعُونَ ۝۷۳ وَتَسْمَعُونَ ۝۷۴ وَتَسْمَعُونَ ۝۷۵ وَتَسْمَعُونَ ۝۷۶ وَتَسْمَعُونَ ۝۷۷ وَتَسْمَعُونَ ۝۷۸ وَتَسْمَعُونَ ۝۷۹ وَتَسْمَعُونَ ۝۸۰ وَتَسْمَعُونَ ۝۸۱ وَتَسْمَعُونَ ۝۸۲ وَتَسْمَعُونَ ۝۸۳ وَتَسْمَعُونَ ۝۸۴ وَتَسْمَعُونَ ۝۸۵ وَتَسْمَعُونَ ۝۸۶ وَتَسْمَعُونَ ۝۸۷ وَتَسْمَعُونَ ۝۸۸ وَتَسْمَعُونَ ۝۸۹ وَتَسْمَعُونَ ۝۹۰ وَتَسْمَعُونَ ۝۹۱ وَتَسْمَعُونَ ۝۹۲ وَتَسْمَعُونَ ۝۹۳ وَتَسْمَعُونَ ۝۹۴ وَتَسْمَعُونَ ۝۹۵ وَتَسْمَعُونَ ۝۹۶ وَتَسْمَعُونَ ۝۹۷ وَتَسْمَعُونَ ۝۹۸ وَتَسْمَعُونَ ۝۹۹ وَتَسْمَعُونَ ۝۱۰۰

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

۵۴

۵۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان

أَقْرَبَ ۝ السَّاعَةِ ۝۱ وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ ۝۲ وَإِن يَرَوْا ۝۳ آيَةً ۝۴ يُعْرِضُوا ۝۵ وَيَقُولُوا ۝۶ سِحْرٌ ۝۷ مُّسْتَعَرِفٌ ۝۸ وَكَذِبُوا ۝۹ وَاتَّبَعُوا ۝۱۰ أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۱ وَكُلُّ ۝۱۲ أَمْرٍ ۝۱۳ مُّسْتَعَرِفٌ ۝۱۴ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ ۝۱۵ مِنَ الْأَنْبَاءِ ۝۱۶ مَا ۝۱۷ فِيهِ ۝۱۸ مُّرَدَجَرٌ ۝۱۹ حِكْمَةٌ ۝۲۰ بَلِغَةٌ ۝۲۱ فَمَا تُعْنِ ۝۲۲ النَّذْرُ ۝۲۳ قَوْلٌ ۝۲۴ مِّنْ رَّبِّكَ ۝۲۵ يَدْعُ ۝۲۶ الدَّاعِ ۝۲۷ إِلَيْنَا ۝۲۸ نُنَكِّرُ ۝۲۹

حُشَعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٧﴾

درحالی که فروفتاده باشد چشم هایشان بیرون می آیند از قبرها گویا آنان ملخ های پراکنده اند ﴿۷﴾

مُتَهَيِّعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَرِيسٌ ﴿٨﴾ كَذِبَتْ

شباب کنندگان به سوی آن دعوت کننده می گویند کافران این روزی است سخت ﴿۸﴾ تکذیب کردند

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾

پیش از آنان قوم نوح پس تکذیب کردند بنده ما را و گفتند دیوانه است و رفته شد از میان آنان ﴿۹﴾ پس درخواست کرد

رَبَّهُ رَاقِبٌ ﴿١٠﴾ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَبِرُ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ

پروردگار من را که من مغلوب شده ام پس انتقام بگیر (باری فرما) ﴿۱۰﴾ پس گشودیم درهای آسمان را به آبی بسیار ریزان

﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَفَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾

و جاری کردیم از زمین چشمه هایی را پس به هم پیوستند آبها بنابر امری که مقدر شده بود ﴿۱۲﴾

وَحَمَلَتْهُ عَلَى ذَاتِ الْوَجِّ وَدُشِرَ ﴿١٣﴾ تَجَرَّى بِأَغْنَيْنَا جَزَاءَ لِمَنِ كَانَ

و برانگیختیم او را بر اکتشاف طاری نخته ها و میخ ها ﴿۱۳﴾ حرکت می کرد زیر نظر ما تا پلانش بلند برای کسی که بود

كُفْرٍ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ

مورد نپلشی ﴿۱۴﴾ و به تحقیق برجای گذاشتیم این را نشانه ای پس آیا هیچ پندگیرنده ای هست ﴿۱۵﴾ پس چگونه بود

عَذَابِي وَنُذِرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ

عذاب و هشدارهای من ﴿۱۶﴾ و به درستی که آسان گردانیدیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا هیچ پندپذیری هست

﴿١٧﴾ كَذِبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

تکذیب کردند [قوم] عاد پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من ﴿۱۸﴾ همانا فرستادیم بر آنان

رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَّخَسٍ مُّسْتَعَرٍ ﴿١٩﴾ مَرِيعٌ النَّاسِ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ

بادی تند را در روزی شوم پیوسته ﴿۱۹﴾ از جای می کند مردم را گویا آنان تنه های

فَحُلٍ مُّتَفَعِّرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ

خردمای برکنده آند ﴿۲۰﴾ پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من ﴿۲۱﴾ و به تحقیق آسان گردانیدیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذِبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَإِشْرَ

برای پند گرفتن آیا هیچ پندپذیری هست ﴿۲۲﴾ دروغ شمردند [قوم] ثمود هشدارها را ﴿۲۳﴾ پس گفتند آیا بشری

مِنَّا وَاحِدًا نَّبْعُدُ إِنَّا لَنَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ نَقِ الْأَذْكَرَ عَلَيْهِ

از قوم خود را پیروی کنیم؟ همانا ما آنکاه در گمراهی و دیوانگی نگیم ﴿۲۴﴾ آیا القاء شده است این پستله بر او

مِنْ يَبِينًا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ ﴿٢٥﴾ سَيَعْمُونَ عَذَابًا مِّنَ الْكَذَّابِ

از میان ما [نه] بلکه او بسیار دروغگوی خودپسند است ﴿۲۵﴾ به زودی خواهند دانست فریاد کیست دروغگوی

الْأَشِرُّ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّافَةِ فَنَنَّهُ لَهُمْ فَأَرْتَقَبَهُمْ وَأَصْطَلِرَ ﴿٢٧﴾

خودپسند ﴿۲۶﴾ همانا ما فرستاده ایم ناقه را جهت آزمایش برای ایشان پس ای صلیح! منتظرشان باش و شکبایی بوز ﴿۲۷﴾

وَنَبِّئِهِمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلٌّ شَرْبٌ مِّمَّخْضَرٍ ﴿٢٨﴾ فَادَّوَّا صَاحِبَهُمْ
والبخیر سائلان را که آب تقسیم شده است در میان ایشان هر یک در بهره آب خود حضور یابد ﴿٢٨﴾ پس نادانند همراه خود را

فَنَعَامُنِ فَعَرَّ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
پس نیست توبای کرد و بی کرد انچه را ﴿٢٩﴾ پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من ﴿٣٠﴾ همانا ما فرستادیم بر ایشان

صَبِيحَةً وَنَجْدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمٍ اللَّحْظِظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
یک باری سخت آسمانی پس شدند مانند گیاه درهم شکسته ﴿٣١﴾ و به تحقیق آسان گردانیدیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكَرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَبَتْ قَوْمٌ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
برای پند گرفتن پس آیا هست هیچ پندگیرنده ای ﴿٣٢﴾ دروغ شمردند قوم لوط هشدارها را ﴿٣٣﴾ همانا ما فرستادیم

عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَعَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
بر آنان تن بادی امرگزاران مگر خاندان لوط که نجات دادیم ایشان را در سحرگامی ﴿٣٤﴾ به نعمتی از نزد خود

كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتْنَا فَتَمَارَوْا
این چنین پاداش می دهیم هر که سپاس گوید ﴿٣٥﴾ و به تحقیق هشدار داد ایشان را (لوط) از کفر سخت ما پس تردید کردند

بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَمَّنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
در برابر هشدارها ﴿٣٦﴾ و همانا در خواست کرد از او مهمانش را برای کشجویی پس محو کردیم چشمش را پس انگشتمان بجشید

عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ ﴿٣٨﴾
عذاب من و هشدارهای مرا ﴿٣٧﴾ و همانا فرو گرفت ایشان را هنگام صبح عذابی که پایدار بود ﴿٣٨﴾

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكَرٍ
اکنون بجشید عذاب من و هشدارهای مرا ﴿٣٩﴾ و هر آینه آسان کردیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا پندگیرنده ای هست

﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ
و هر آینه آمدند نزد فرعونیان هشدارهنگامان ﴿٤١﴾ تکذیب کردند آیات ما را همگی آن را پس گرفتیم ما آنان را

أَخَذَ عَزِيزٌ مُقَدِّرٌ ﴿٤٢﴾ أَكْفَارَكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلَئِكَ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
مانند گرفتن پیروزمند بر توان ﴿٤٢﴾ آیا کافران شما بهترند از آنان یا برای شما امان نامه ای است

فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ
در کتاب های پیشین ﴿٤٣﴾ آیا می گویند ما گروهی انتقام گیرنده ایم (غالبیم) ﴿٤٤﴾ اکنون شکست خواهند خورد این جمیع

وَيَقُولُونَ الذُّبُرُ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ
و بگریزند به واپس ﴿٤٥﴾ بلکه رستاخیز وعده گاه ایشان است و رستاخیز هراسناک تر و تلخ تر است

﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْعَوْنَ فِي النَّارِ
همانا بزهکاران در گمراهی و دیوانگی اند ﴿٤٧﴾ روزی که گشتیده شوند در آتش

عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾
بر صورت های خود (گفته شود) بجشید سوزن آلس (دوزخ) را ﴿٤٨﴾ همانا ما هر چیزی را آفریده ایم به اندازه

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا

و نیست فرمان ما جز یک بار مانند یک چشم برهم زدن و به تحقیق هلاک ساختیم

أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكَرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ

امثال شما را پس آیا پندگیرنده ای هست و هر چیزی که کرده اند

فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ إِنَّ الشَّقِيقِينَ

در نامه های اسماعیل ثبت است و هر کوچک و بزرگی نوشته شده است بی گمان برهم کاران

فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صَدِيقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْنَدٍ ﴿٥٥﴾

در باغ ها و انباران نهرها در جایگاهی راستین نزد فرمانروایی بی توان

ترتیب
۷۸

سُورَةُ الرَّحْمَنِ

ترتیب
۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّحْمَنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾

الله مهر گستر آموزد قرآن را آفرید انسان را

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ

آموزد به او سخن گفتن را آفتاب و ماه با حسابی اعیان در کارند و گناه

وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾

و درخت سجده می کند و آسمان را برافراشت و بنهاد ترازو را

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ

اینکه تجاوز نکنید در سنجش و برپا کنید وزن را به عدالت

وَلَا تَخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾

و مکهید (در وزن کردن) ترازو را و زمین را گسترد برای مردمان

فِيهَا فَنَكَمَةٌ ﴿١١﴾ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١٢﴾ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ ﴿١٣﴾

در آن هرگونه میوه و خرما یا خوشه های غلاف دار است و دانه بری دار

وَالرَّيْحَانُ ﴿١٤﴾ فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿١٥﴾ خَلَقَ

و گیاه خوشبو پس ای گروه من و شما کفایت نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید آفرید

الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٦﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنَ النِّارِ ﴿١٧﴾

انسان را از گلی خشک مانند سفال و جن را از آتش

فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿١٨﴾

پس کفایت نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ **وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** (۱۷)

پروردگار تو مشرق و بروردگار تو مغرب است پس کدامین تعجب بر تو نگارم تکذیب می کنی

مَرَجَ الْخَرِيبَ يُنْفِیَانِ **يَتَّخِذُ مِنْهُمَا مِرْجًا** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** (۱۸)

دو دریا را به دور که به هم می جویند مثل هر دو خالی است که به هم می میرد پس کدامین تعجب

رَبِّكُمَا **تُكَذِّبَانِ** **يَمْحُحُ مِنْهُمَا** **الْثَّلُوزَ** **وَالْمَرْجَاتِ** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** (۱۹)

پروردگار تو تکذیب می کنی برمی آید از آن دو مروارید و مرجان پس کدامین تعجب

عَالَمِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ **وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنَآثُ فِي السَّحَابِ كَالْأَعْلَمِ** (۲۰)

تعجب بر تو نگارم تکذیب می کنی و است کسی های شد باطن برافراست در آن همجون کوهها

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ **كُلُّ مَنْ عِنْدَهَا** **فَانِ** **وَسَقَى** (۲۱)

پس کدامین تعجب بر تو نگارم تکذیب می کنی هر چه در وی است به فقیران و حق می داند

وَحَهُ رَبِّكَ دُوَّ الْجَلَلِ **وَالْإِكْرَامِ** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** (۲۲)

درب پروردگار که شکوه و اجداد است پس کدامین تعجب بر تو نگارم تکذیب می کنی

يَسْأَلُهُ **مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** (۲۳)

تو را می پرسد هر که در آسمان ها و زمین است هر روز او در کاری است پس کدامین تعجب

عَالَمِ رَبِّكَ تُكَذِّبَانِ **سَمِعُوكُمْ** **لَكُمْ آيَةُ الْفَلَاحِ** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** (۲۴)

تعجب بر تو نگارم تکذیب می کنی به روای می پردازم به حد است ای گروه حق و انس پس کدامین تعجب

عَالَمِ رَبِّكَ تُكَذِّبَانِ **يَنْخَعُزُ لَیْلِ** **وَالْإِیْسِ** **إِنْ أَسْتَظِفُّمُ** (۲۵)

تعجب بر تو نگارم تکذیب می کنی ای گروه حق و انس اگر توانستند

أَنْ تَعْبُدُوا مِنْ أَفْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَأَعْبُدُوا **لَا تَعْبُدُونَ** (۲۶)

که بپوشید از کراته های آسمان ها و زمین پس بپوشید بپوشید پس کدامین تعجب

إِلَّا يَنْطَرِ **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا** (۲۷)

مگر تا سر می رسد پس کدامین تعجب بر تو نگارم هر ستاره می شود بر شما

شَوَاطِلَ مِنْ نَارٍ وَخَاسٍ فَلَا مُنْصَرِفَ **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** (۲۸)

تابه ای از آتش و خاس پس خو دفع تواند کرد پس کدامین تعجب بر تو نگارم

تُكَذِّبَانِ **فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً** **كَالْدِهَانِ** (۲۹)

تکذیب می کنی پس چون بشکافت آسمان انگه شود گلگون مانند جرم سرخ لایوس حیران

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ **يَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ دِينِهِ** (۳۰)

پس کدامین تعجب بر تو نگارم تکذیب می کنی پس در آن روز پرسیده شود از دین او

إِنْ وَلَا جَزَاءَ **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** (۳۱)

هیچ انصاف و نه هیچ جز پس کدامین تعجب بر تو نگارم تکذیب می کنی

يَعْرِفُ الْمُحْرَمُونَ يَسْمَعُ مَوْحَدٌ بِالْوَسْوَی وَالْأَفْئَامُ قَائِي

ساحه می شود بر هکس نه سله می شود با موعای یسلی و با اوبه یوح بنده می سدا پس کلمی

ءَالَاءَ رَبِّكَمَا نَكِدْبَانِ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكْدِبُ بِهَا الْمُحْرَمُونَ

صحب پروردگار می کید این است آن دوری که تکدی می کردد بر هکس

يَطْرُقُونَ بِهَا وَيَبْنَ حَمِيرٌ قَائِي ءَالَاءَ رَبِّكَمَا نَكِدْبَانِ

می گردند میں آن و صبر ای ذاع حوس پس کلمی صعب پروردگار پس تکدی می کید

وَلَمَنْ حَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ قَائِي ءَالَاءَ رَبِّكَمَا نَكِدْبَانِ

و برای هر کس که بترسد است پس پروردگار تو باغ خواهد بود پس کلمی صعب پروردگار پس تکدی می کید

دَوَاتًا أَهَابَ قَائِي ءَالَاءَ رَبِّكَمَا نَكِدْبَانِ فِيهَا عَمَّارٌ

نورای توحش با ساجه های گوناگون پس کلمی صعب پروردگار پس تکدی می کید در آن تو باغ دو جسته

تَحْرِيَابٍ قَائِي ءَالَاءَ رَبِّكَمَا نَكِدْبَانِ فِيهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ

خاری اند پس کلمی صعب پروردگار پس تکدی می کید در آن از هر گونه میوه ای

رَوْحًا قَائِي ءَالَاءَ رَبِّكَمَا نَكِدْبَانِ مُشْكِبِينَ عَلَى فَرْشٍ

دو گونه پس کلمی صعب پروردگار پس تکدی می کید می که کس اند بر سرهایی که

بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَى الْجَنَّتَيْنِ دَانِ قَائِي ءَالَاءَ رَبِّكَمَا

سر لها از برشم سبر است و عود سده ن تو باغ نزدیک و درند پس اند پس کلمی صعب پروردگار پس تکدی می کید

نَكِدْبَانِ فِيهَا قَصِيرَتُ الظَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّا إِشْ قَبْلَهُ

تکدی می کید در آن باغ در پس فروغه چشمانی هسد که دو پلمیخته است با آنها هیچ اندی پیش رلی

وَلَا جَانٌ قَائِي ءَالَاءَ رَبِّكَمَا نَكِدْبَانِ كَأَنَّ الْبَابُ

و نه هیچ حی پس کلمی صعب پروردگار پس تکدی می کید گویند پس باب

وَالْمَرْحَا قَائِي ءَالَاءَ رَبِّكَمَا نَكِدْبَانِ هَذَا حَرَاءٌ

و مر جان اند پس کلمی صعب پروردگار پس تکدی می کید این بادلی

الْإِخْسَنِ إِلَّا الْإِخْسَنُ قَائِي ءَالَاءَ رَبِّكَمَا نَكِدْبَانِ

بیگی کردن چر یکی است پس کلمی صعب پروردگار پس تکدی می کید

وَمِنْ دُونِهَا جَنَّاتٍ قَائِي ءَالَاءَ رَبِّكَمَا نَكِدْبَانِ

و غیر از این تو باغ دو باغ دیگر است پس کلمی صعب پروردگار پس تکدی می کید

مُدَاهَا قَائِي ءَالَاءَ رَبِّكَمَا نَكِدْبَانِ فِيهَا

دو باغ سرسبز سه نام پس کلمی صعب پروردگار پس تکدی می کید در آن تو باغ

عَمَّارٌ نَصَّاحَتَانِ قَائِي ءَالَاءَ رَبِّكَمَا نَكِدْبَانِ

دو جسته خوشان است پس کلمی صعب پروردگار پس تکدی می کید

فِيهَا فُكِّهَةٌ وَغُلٌّ وَرَمَانٌ ﴿٦٨﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَنْكَا رَنْكَا بِانْ تَكْدِبَانِ ﴿٦٩﴾
 در آن دو نوع هر گونه میوه و خرما و غیره پس کدامین نصف برود کدامین تکیب می کند
 فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَنْكَا رَنْكَا بِانْ تَكْدِبَانِ ﴿٧١﴾ خُورْ
 در آن ها زنان بیکوروی و خوشحوی اند پس کدامین نصف برود کدامین تکیب می کند سیاه چشم
 مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَنْكَا رَنْكَا بِانْ تَكْدِبَانِ ﴿٧٣﴾
 نگه داشته شده در خیمه ها پس کدامین نصف برود کدامین تکیب می کند
 لَا يَطْلُبُنَّ إِنْسَ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٤﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَنْكَا رَنْكَا بِانْ تَكْدِبَانِ
 پناه جسته اند از انسان و شیطان و فرج نمی رسد پس کدامین نصف برود کدامین تکیب می کند
 مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رَفْرَفٍ حَصِيرٍ وَتَبَقَرِي حِسَانٍ ﴿٧٥﴾ فَيَأْتِي
 تکیه کنند بر بالشت های سبیل و فرش های نیکو پس کدامین
 ءَالَآءُ رَنْكَا رَنْكَا بِانْ تَكْدِبَانِ ﴿٧٦﴾ تَبَرَّكَ أَنْتُمْ رَبُّكَ دِي الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾
 نصف برود کدامین تکیب می کند تبارک است نام پروردگار تو که ن سکوته و ارجسته است

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ حَافِضَةٌ رَافِعَةٌ
 آنگاه که رخ دهد آن رخ نهاده رسد نیست دروغ دانی آن هیچ دروغی نیست کسوف بالا برنده است
 إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٣﴾ وَنُسَّتِ الْجِبَالُ نَسًا ﴿٤﴾
 آنگاه که جنبانده شود زمین جنبانده و صلاسی شود کوه ها زیر سدی
 فَكَاتَ هَبًا مُمِنًا ﴿٥﴾ وَكُنْ مِنْ أَرْوَاحٍ نُسْنَةٌ ﴿٦﴾ فَأَصْحَبُ
 پس می شود عبادی پراکنده و می شود شما که گوید آری یک
 أَلِيمَةٌ مَا أَصْحَبُ أَلِيمَةٌ ﴿٨﴾ وَأَصْحَبُ الْمَشْأَةِ مَا أَصْحَبُ
 بخارا چه یک بخانی و بیره بخاش چه بیره
 الْمَشْأَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّيْقُونَ السَّيْقُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
 بخاشی و سیرال پیشتر باشد که معربان به الله همد
 فِي جَنَّتِ الْعِیْمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ
 در بهشت های پر نعمت کهوهی از بیست و سه و اندکی از پسین
 عَلَى سُرُرٍ مَوْصُوغَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَكَبِّرِينَ ﴿١٦﴾ عَلَيْهَا مُتَقَلِّبِينَ ﴿١٧﴾
 بر تخت های درافت خوشتر پس تکیه کنند بر آنها رو به روی یکدیگر

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّجَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَنْبَارٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ
 می گردند بر گرد آنان نوجوانان جاودانه ﴿۱۷﴾ با گنج ها و کوزه ها و پیمانه ای شربتی صاف
 لَا يَصُدُّونَ عَنْهَا وَلَا يَرْفَعُونَ ﴿١٨﴾ وَفِيهَا مِنْ ثَمَرَاتٍ مُتَعَدِّدَةٍ
 که به سرگرد می شوند از آن و نه مدعی کسی کند و از هر گونه میوه از آنچه که برگردند
 وَلَهُنَّ فِيهَا طَائِرٌ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَخُورٌ مِنْ عَيْنٍ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ الثَّلَاثِ
 و گوسفند هر پرده ای از آنچه دلچسپ باشد ﴿۲۱﴾ و سیاه چمنی قراح چشم ﴿۲۲﴾ مانند تابه های مرولیده
 الْمَكُونِ ﴿٢٣﴾ حَرَّاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
 پوشیده در صدف ﴿۲۳﴾ به پادشاهی که می کردند می شود در آن سخن نهوده و
 نَأْتِيهَا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ
 که آیدوی ﴿۲۶﴾ مگر گفت سلام سلام ﴿۲۶﴾ و دست راستان چه دست
 الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي مِثَرٍ مُتَّصِرٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَبْثُورٍ ﴿٢٩﴾ وَطَلْحٍ مَبْثُورٍ
 راستان ﴿۲۷﴾ در ریز درختان متر پی حار ﴿۲۸﴾ و طلح مجر برهم جیده و در سایه ای کشیده
 وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٣٠﴾ وَفِيهَا كَثِيرٌ مِمَّا لَا مَقْطُوعٍ وَلَا
 و ساری ریوان ﴿۳۰﴾ و میوه ای فراوان ﴿۳۰﴾ به قطع شدنی است و نه
 مَمْنُوعٍ ﴿٣٢﴾ وَفُورٍ مَرْفُوعٍ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً ﴿٣٤﴾ لَجُجُلٍ
 منع شدنی ﴿۳۲﴾ و همسری بلند شده ﴿۳۳﴾ همانها آفریدیم آنها آفرینی سکو ﴿۳۴﴾ پس گنجینه های
 أَنْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرْبًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثَلَاثَةٌ مِنْ
 پوشیدگانی ﴿۳۶﴾ شوهر دوستانی همسالان برای دست راستان ﴿۳۸﴾ گروهی از
 الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ
 بسان ﴿۳۹﴾ و گروهی از پشیمانان ﴿۴۰﴾ و دست چپ ها چه دست
 الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَخَبِيرٍ ﴿٤٢﴾ وَطَلْحٍ مِنْ مَبْثُورٍ ﴿٤٣﴾ لَا مَارِدٍ
 چپ های ﴿۴۱﴾ در میان مادی سوز و آبی خوسان ﴿۴۲﴾ و در سایه بودی سیاه ﴿۴۳﴾ که نه حک است
 وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا كُنُوا مِنْ دُونِ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ
 و نه خوسان ﴿۴۴﴾ به درستی که نیشل بودند پیش از این خوس گذران و اصرار می ورزیدند
 عَلَى لَيْفَتِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَبَدًا مِمَّا وَكُنَّا ثَرَاكًا
 بر گناه بزرگ انکار قیامت ﴿۴۶﴾ و می گفتند ایا وقتی که بمیریم و شویم حاکی
 وَعِظًا أَوَّمَا لَسَعُوتُونَ ﴿٤٧﴾ أَوْءَا أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنْ
 و سحوی های پوشیده اید بر دیگر برنگشته می شویم ﴿۴۷﴾ و ابا پدران بسان ما را سکو می گمان
 الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَحْمُودُونَ ﴿٥٠﴾ إِلَيْنِ مِيقَاتُ يَوْمٍ مُعْلَمٍ ﴿٥١﴾
 پیشان و پشیمانان ﴿۴۹﴾ همه گردآوری شود در وعده گاه روزی معلوم ﴿۵۱﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنْتَآ الصَّالُونَ الْمَكِيدُونَ ﴿٥١﴾ لَا يَكُونُ مِنْ شَعَرٍ مِنْ رَقُومٍ ﴿٥٢﴾
 پس بی گمان شما ای گمراهان کذاب کسب (۵۱) قطعه جواهری جود از درختی که از رقوم است (۵۲)

فَالِثُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْغَيْمِ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُوا
 پس بر جوده کرد از آن سگم (۵۳) پس می نوشید روی (۵۴) آب حوس (۵۵) پس نوشید غلید

شَرِبَ الْغَيْمِ ﴿٥٥﴾ هَذَا مَرْهُمُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ عَنْ حَلَقَتِكُمْ فَلَوْلَا
 مانند نوشیدن شال سسه (۵۵) این است مریز برای آن در روز جزا (۵۶) ما آفریدیم شما را پس چرا

تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
 تصدیق می کنید (۵۷) پس به من چه بعد از آن که فرو می ریزد در رحم من (۵۸) آن است می آفرید پس را

الْمُخْلِفُونَ ﴿٥٩﴾ عَنْ قَدَرْنَا يَسْكُرُ الْمَوْتُ وَمَا عَنْ يَمْسُوفِينَ ﴿٦٠﴾
 فرستاده ایم (۵۹) ما معتر کردیم فریبی شما مرگ را و یستیم ما واصله و مانوان (۶۰)

عَلَى أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَتُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
 از اینکه جایگزین گردانیم همانند شما و از نو ایجاد کنیم شما را در چیزی که نمی دانید (۶۱) و به تحقیق

عَاشَتْ الشَّاءَ الْأُولَى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ
 دانسته اید آفرینی نخستین را پس چرا بعد نمی یادید (۶۲) به من چه بعد از آنکه که می کزید

﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَرْزَعُونَهُ أَمْ عَنْ الزَّرْعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ شَاءَ لَحَبَلْتَهُ
 آن است می روئید (۶۳) ما می روئید (۶۴) اگر بخواهیم هر سه بگردانیم پس را

حَبَلًا ﴿٦٥﴾ فَطَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٦﴾ إِنَّا لَمُعْرَمُونَ ﴿٦٧﴾ بَلْ تَحْنُ مَحْرُومُونَ
 گویی روز و حسی نگاه می سوید سگم رنگی (۶۶) که همانما پس جودگی نیم (۶۷) بلکه ما بی بهره ایم

﴿٦٨﴾ أَفَرَأَيْتُمْ أَلَمَاءَ الَّذِينَ شَرِبُوا ﴿٦٩﴾ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ
 پس را دیده اند به من خبرند پس این را که می آساید (۶۹) شما فرود آورده ید از ابر

أَمْ عَنْ الْمُزْلُونَ ﴿٧٠﴾ لَوْ شَاءَ جَعَلْتَهُ أَجَابًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
 یا ما میم فرود آورده (۷۰) اگر بخواهیم می گردانیم آن را فتح و ناگوار پس چرا شاکس نمی گزید

﴿٧١﴾ أَفَرَأَيْتُمْ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧٢﴾ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ
 پس به من خبر دهید پس این را که می آفرید (۷۲) آیا شما آفریدید درخت را یا

عَنْ الْمُتَشِثُونَ ﴿٧٣﴾ عَنْ جَعَلَهَا تَذَكُّرًا وَمَنْعًا لِلْمُقْوِينَ
 ما میم آفریدگی (۷۳) ما قرار داده ایم آن را پندی و بهره ی برای بیان بوردن

﴿٧٤﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾ فَلَا أَفْسَاسَ
 پس به باکی ناد کن (۷۴) و میم بزرگ است (۷۵) پس به تاکید سوگند می جودم

بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٦﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٧﴾
 به جایگاههای ستارگان (۷۶) و می گمان آن سوگندی است اگر بدانید (۷۷) سوگندی بزرگ

خرب
 ۵۲

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
 من کمال این قرآن است ازجمله در کتابی بهفته روح محفوظ است در کتابی بهمن و بدل را مگر
 الْمَطْهُرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبَدَا الْخَبِيثُ
 پاک و سادگان از آیه فرو فرستاده شد در طرف پروردگار جهانیان اکنون آیا این سخن در
 أَنْتُمْ مُدْهَوُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
 شما بیکدیگر می شمارید و قریب می دهید روزی خود را همین که دروغ بشمارید این قرآن را از حق پس چرا
 إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُوفَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٌ نَّظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
 چون برسد چنانچه گلو و شما در آن وقت می نگرید و ما نزدیک تریم
 إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عِبرَ مَدِينٍ
 به او محبت از شما و یکی نمی بینید پس چرا اگر شما مظهر و منبک بود
 تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٦﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
 چرا برمی گرداند این را اگر راست می گوید پس اگر باشد از محض مقررین
 فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ
 که من اسباب و بوی خوش و بهشتی پر نعمت می رسد و اما اگر باشد از
 الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
 پس ها و آنکه می گوید سلامی از این نوادار در دست راستی و اما که باشد از
 الْمُكَذِّبِينَ الصَّالِينَ ﴿٩٢﴾ مَرْءٌ مِّنْ حِمْيَرٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلَةٌ بِحِمْيَرٍ
 تکذیب کنندگان گمراهان پس بدیدنی ای از این جوشان و ترواقان و به یورج
 إِنْ هَذَا هُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾
 همنان این همان حق یقین است پس به پاکی یاد کن نام پروردگار خود که پس بزرگ است

سورة الحديد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر دهنان

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
 به پاکی می ستاید الله در آنچه در آسمان ها و زمین است و اوست از پروردگار سجده کلان برای بخت فرموده ای
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
 آسمان ها و زمین زنده می گرداند و می میراند و او بر هر چیزی تواناست
 هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾
 اوست پیش از همه و پس از همه و اوست آشکار و نهان و او به هر چیزی داناست

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
 اوست که بیافرید آسمان ها و زمین را در شش روز (شش روزانه) آنگاه استیلا یافت

عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
 بر عرش می داند آنچه فرومی رود در زمین و آنچه بیرون می آید از آن و آنچه فرومی آید از

السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 آسمان و آنچه بالا می رود در آن **و او** با شماست هر جا که باشید **و الله** به آنچه می کنید

بَصِيرٌ ۝۱ **لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ**
 بیاست **۱** برای اوست فرمانروای آسمان ها و زمین و به سوی **الله** بازگردانده می شود همه کارها

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
۵ در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب **و اوست** دانای به راز

الصُّدُورِ ۝۲ **ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ**
 سینه ها **۲** ایمان آورید **به الله** و به پیامبرش و انفاق کنید از آنچه که قرار داده است شما را

مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۳
 جانشین (دیگران) در آن پس آنان که ایمان آوردند از شما و انفاق کردند برای ایشان است پاداشی بزرگ **۳**

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِنُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
 و چه شده است شما را که ایمان نمی آورید **به الله** در حالی که پیامبر می خواند شما را که ایمان بیاورید **به پروردگار خود** و همانا

أَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۴ **هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَنْ عَبْدِهِ**
 گرفته است پیمانی استوار از شما اگر ایمان دارید **۴** **اوست** آن که فرومی فرستد بر بنده خود

ءَايَاتٍ يَتَتَبِعُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
 آیاتی روشنگر تا بیرون آورد شما را از تاریکی ها به سوی روشنی و همانا **الله** به شما

لَرَمُوفٌ رَّحِيمٌ ۝۵ **وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ**
 مهرورزی مهربان است **۵** و چه شده است شما را که انفاق نمی کنید در راه **الله** و برای **الله** است میراث

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ
 آسمان ها و زمین یکسان نیست از شما آن که انفاق کرد پیش از فتح (مکه یا صلح حنین)

وَقَتْلَ أَوْلَئِكَ أَكْثَرُ ۝۶ **أَنْفَقُوا مِمَّا بَعَدُ وَقَتْلُوا**
 و بیکار کرد آنان برترند در مرتبه از آنان که انفاق کردند پس از فتح و بیکار کردند

وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ ۝۷ **وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۸** **مَنْ ذَا**
 و هر یک را وعده داده است **الله** نیکوترین (بخش) را **و الله** به آنچه می کنید آگاه است **۸** کیست آن

الَّذِي يُعْزِضُ اللَّهُ قَرَضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۝۹ **وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝۱۰**
 که وام دهد **الله** را وامی نیکو تا دوچندان کند آن را برای او و برای اوست پاداشی ارجمند **۱۰**

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى ثَوْرُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ
 روزی که بینی مردان با ایمان و زنان با ایمان را که می‌تازند نور ایشان پیشانی ایشان و جانب راست ایشان
 بِشَرِّكُمْ الْيَوْمَ جَعَلْتُ نَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
 مرده باد شما را امروز باغ‌هایی که می‌رود از زیر درختان آنها جوی‌ها جاویدان باشند در آن این
 هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۲﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقَتُ لِلَّذِينَ
 همان کامیابی بزرگ است ﴿۱۲﴾ روزی که می‌گویند مردان متق و زنان متقی به کسانی که
 آمَنُوا أَنْظِرُونَا نَقْبَتِسْ مِنْ ثَوْرِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
 ایمان آورده‌اند به ما بنگرید تا روشنایی بگیریم از نور شما گفته می‌شود برگردید به پشت سران و بجوید روشنی را
 فَضْرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
 پس زده شود در میان ایشان دیواری که آن را دری باشد داخل آن در آن رحمت و بیرون آن تازیانی رو
 الْعَذَابُ ﴿۱۳﴾ ينادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنْ كُنْتُمْ
 عذاب است ﴿۱۳﴾ ندا کنند [متقین] مؤمنان را آیا ما نبودیم همراه شما گویند آری ولیکن شما به قتل افکندید
 أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانُ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ
 خود را و انتظار بردید برای مؤمنان حجت بدرا و شک کردید و فریفت شما را آرزوها تا آنکه رسید فرمان
 اللَّهُ وَغَرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿۱۴﴾ قَالِيَوْمَ لَا يُوَفِّدُ مِنْكُمْ وَدِيَّةً وَلَا
 الله و فریب داد شما را به [کرم الله] آن [بیش] فریبده ﴿۱۴﴾ پس امروز گرفته نمی‌شود از شما عوضی و نه
 مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَاؤُنْكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَانَكُمْ وَيَشَّ الْمَصِيرُ
 از کسانی که کفر ورزیدند جایگاه شما آتش [دوزخ] است همان یاور شماست و بد فرجامی است
 ﴿۱۵﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
 ﴿۱۵﴾ آیا وقت آن نرسیده برای کسانی که ایمان آورده‌اند که خاشع شود دل هایشان به یاد الله
 وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
 و آنچه فرود آمده از [سخن] حق و نباشند مانند آنان که داده شده است به آنان کتاب پیش از این
 فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۱۶﴾
 و طولانی گشت بر آنان روزگار پس سخت شد دل هایشان و بسیاری از آنان نافرمان بودند ﴿۱۶﴾
 أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ آيَاتِنَا
 بدانید که الله زنده می‌گرداند زمین را بعد از مردن آن هر آینه بیان کردیم برای شما آیات ما را
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۷﴾ إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
 باشد که شما خرد بورزید ﴿۱۷﴾ ای کسان مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و آن که وام دادند
 اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يَضَعُ لَهُمْ أَجْرَهُمْ كَرِيمٌ ﴿۱۸﴾
 به الله وامی نیکو را بچندان داده شود به ایشان و برای آنها پاداشی ارجمند است ﴿۱۸﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ أُولَٰئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ ۖ وَٱلشَّٰهَدَةُ
و کسانی که ایمان آورده اند به الله و پیامبرانش آنان همان راستی پیشگان اند و گواهانند

عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟
نزد پروردگارشان برای ایشان است پاداششان و نورشان و کسانی که کافر شدند و تکذیب کردند

بشَايِنَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ ۚ أَعْلَمُوا۟ أَنَّمَا ٱلْحَيٰوةُ
آیات ما را آنان همدان انش برافروخته اند ﴿۱۹﴾ بدانید که زندگانی

ٱلدُّنْيَا لَعِبٌۭ وَهْوٌۭ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌۭ يَّبِينُ ۖ وَتَكَاثُرٌۭ فِى ٱلْأَمْوَالِ
دنیا بازی و سرگرمی و آرایش و فخر فروشی در میان آنان و زیاده طلبی در مال ها

وَٱلْأَوَّلٰدِ كَمَثَلِ غَيْثٍۭ أَعْجَبَ ٱلْكُفَّارَ نَبَٰثَةٌ ۖ ثُمَّ يَسِيحُ ٱلْمَٔرِئَةُ
و اولاد است مانند بارانی که شاد گرداند کفار را رستی آن انگار پژمرده شود پس بپاشی آن را

مُضْفَرًا ۖ ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا ۖ وَفِى ٱلْآخِرَةِ عَذَابٌۭ شَدِيدٌۭ ۖ وَمَغْفِرَةٌ
زود شده سپس شود ریز و درهم شکسته و در آخرت عذابی سخت و آمرزشی

مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۚ وَمَا ٱلْحَيٰوةُ ٱلدُّنْيَا إِلَّا مَتَّعٌ ۖ ٱلْغُرُورُ ﴿٢٠﴾
از جانب الله و خوشنودی ای است و نیست زندگانی دنیا مگر کالای فریب دهنده ﴿۲۰﴾

سَابِقُوا۟ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍۭ عَرْضُهَا كَعَرْضِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
بشتابید به سوی آمرزشی از جانب پروردگارانتان و بهشتی که وسعت آن مانند وسعت آسمان

وَٱلْأَرْضِ ۖ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ
و زمین است آماده شده است برای آنان که ایمان آورده اند به الله و پیامبران او این است بخشش

ٱللَّهِ ۖ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ ۚ مَا أَصَابَ
الله می دهد آن را به هر کسی که بخواهد و الله است که دارای بخشش بزرگ است ﴿۲۱﴾ نمی رسد

مِن مَّصِيبَةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِى ٱلْأَنْفُسِ ۖ إِلَآ فِى كِتَٰبٍۭ
هیچ مصیبتی در زمین و نه در مورد خودتان مگر آنکه در کتابی ثبت است

مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَآهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌۭ ﴿٢٢﴾ ۚ لَٰكِنَّا
پیش از آنکه آن را به وجود آوریم بی گمان این آکارا بر الله آسان است ﴿۲۲﴾ تا نخورید

تَأْسَوْا۟ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا۟ بِمَا ءَاتٰكُمْ ۚ وَٱللَّهُ
اندوه بر آنچه از دستان رفته و شادمان نشوید به آنچه به شما داده است و الله

لَآ يُحِبُّ كُلُّ مُخْتَالٍ فَخُورٌۭ ﴿٢٣﴾ ۚ ٱلَّذِينَ يَخْلُوتُ وَيَأْمُرُونَ
دوست نمی دارد هیچ به خود پالنده فخر فروشی را ﴿۲۳﴾ کسانی که بخل می کنند و امر می کنند

ٱلنَّاسَ بِٱلْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَنِيُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾
مردمان را به بخل و هر که روی بگرداند پس بی گمان الله اوست آن بی نیاز ستوده ﴿۲۴﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
 به تحقیق فرستادیم پیامبران خود را با دلائل روشن و فرو فرستادیم با ایشان کتاب

وَالْعِزَّةَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
 و عزت و ترازو را تا برپا کنند مردم دادگری را و فرو آوردیم آهن را که در آن

بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
 نیرویی سخت و سودهای برای مردمان است و تا بلند معلوم گردد که چه کسی یاری می کند او را و پیامبرانش را

بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۵۵﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
 در نهان بی شک که توانای پیروزمند است و به تحقیق فرستادیم نوح و ابراهیم را

وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
 و قرار دادیم در اولاد هر دوی ایشان پیامبری و کتاب را آنکه برخی از ایشان راه یافته اند

وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۵۶﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عَائِشِهِم
 و بسیاری از ایشان نافرمان اند سپس به دنبال آوردیم در بی آنان

مُرْسَلًا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ
 پیامبران خود را و به دنبال آوردیم عیسی پسر مریم را و دادیم به او انجیل را

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةً
 و قرار دادیم در دل های کسانی که پیروی کردند از او نرمی و مهربانی و رهبانیت را

أَتَدْعُوهَا مَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ إِلَّا آيَةً رِّضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
 که ابداع کردند ما واجب نکرده بودیم آن را بر آنان لیکن آیه را ابداع کرده برای طلب خوشنودی از خدا پس

رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمُ
 رعایت نکردند آن را آن گونه که حق رعایت آن بود پس دادیم به کسانی که ایمان آوردند از ایشان پاداششان را

وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۵۷﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
 و بسیاری از ایشان نافرمان اند ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از خدا

وَعَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ
 و ایمان آورید به پیامبر او تا بدهد به شما دو بهره از رحمت خود را و قرار دهد به شما

نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۵۸﴾ لَيْلًا يَلْعَلُ
 نوری را که راه روید یا آن و ببامزد شما را و الله آمرزگار مهربان است تا بمانند

أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
 اهل کتاب که قادر نیستند به چیزی از بخشایش الله و اینکه به تحقیق

الْفَضْلُ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۵۹﴾ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۶۰﴾
 همه بخشایش به دست الله است می دهد آن را به هر که خواهد و الله دارای بخشش بزرگ است